

[Asger Jensen.]

kan være betænkelig, men jeg forstår dog lovforslaget sådan, at det ikke er tanken, at alle unge mellem 18 og 21 år, der er ansat i en virksomhed, skal være i lære, men at det kun drejer sig om dem, der er egentlige lærlinge. For ellers tror også jeg, at ordningen vil være umulig, idet det ville betyde, at mange unge, som ikke ønsker at være i lære, slet ikke kunne beskæftiges mellem det 18. og 21. år.

Lønvilkaarene kan der vel være principiel betænkelighed ved at fastsætte i en lov. Det normale er jo ellers, at lønnen fastsættes ved frie forhandlinger parterne imellem. Jeg tror dog, at det punkt, som kan volde de største vanskeligheder, er dagskoleundervisningen. Det er måske den, der har den største økonomiske rækkevidde og vil volde de største praktiske vanskeligheder. Det er ikke alene i forholdet til mesteren, der er økonomiske vanskeligheder, det er også i forholdet til de svende, som lærlingen er i sjak sammen med. Der kan på mange områder blive store vanskeligheder, så man er nødt til at se meget nøje på, hvad man her indlader sig på.

Selvom de foreslåede ændringer hviler på betænkningen fra ungdomskommissionen, som har gjort et grundigt arbejde, tror jeg dog, ændringerne må have en indgående udvalgsbehandling, og en sådan skal mit parti være rede til at deltage i.

Rager: Menneskenes veje er jo altid uransagelige. Den ærede førstemand for forslagsstillerne har her forelagt os et lovforslag om ændringer i lærlingeforholdet, hvis enkeltheder i øjeblikket ikke interesserer mig det allermindste; men det, som i virkeligheden sikkert har været det ærede medlems og hans medforlagsstilleres ønske, er, at vi fik lejlighed til her i folketinget at tage lærlingeloven af 1937 op til behandling igen, og dertil kan han påregne min ivrigste støtte. Vi fra vor side vil med megen glæde se på, at man tager denne lærlingelov op til undersøgelse og undersøger og bedømmer, om den er fulgt med tiden, og finder ud af, på hvilke områder den er det og på hvilke ikke.

Når man læser de ændringsforslag til loven, som her er stillet, igennem, kan man nok sige, at det ikke er den store revolution, som foreslås; det meste af det er nærmest små narresutter. Det er ikke de store linier, der er taget op, det er de småting, som måske kan interessere dem, der fører en mindre politik på et særligt område i øjeblikket. Vi fra vor side er villige til at

tage sagen op under en noget større horisont, men også hvis vi skal tage det som et forslag til beslutning af folketinget om at nedsætte et udvalg til at arbejde med lærlingeloven, er vi villige, særlig hvad angår spørgsmålet som dagskolen, der interesserer os i allerhøjeste grad. De sidste ordførere har fulgt det niveau, der er angivet i forslaget, og har fundet forskellige divergenser og vanskeligheder. I det øjeblik vi tager sagen op på en samfundsmæssig, virkelig bred basis, kan vi selvfølgelig finde en løsning, det er der slet ingen tvivl om.

Jeg vil dog sige, at når vi går med til, at der nedsættes et udvalg, er det under den forudsætning, at det bliver et udvalg, der arbejder. Når jeg siger dette, er det, fordi jeg i virkeligheden er skrækslagen over den arbejds metode, jeg har fundet anvendt her i folketinget, da jeg kom tilbage, efter at jeg efter en række arbejdsomme år herinde havde været væk i 5 år. Jeg er nu medlem af en række udvalg, der praktisk talt aldrig holder møde. Jeg har prøvet at tale med formændene for disse udvalg, men der sker ikke noget af den grund. Det drejer sig ikke alene om forslag, som man kan tænke sig er stillet noget i bero af hensyn til politiske vanskeligheder eller noget sådant, men det drejer sig skam også om forslag, som ganske udmærket kunne behandles i dag. Hvis vi altså skal få noget ud af dette udvalg, skal det for en gangs skyld være et arbejdende udvalg. Jeg vil gå ud fra, at det bliver det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der efter de måske lidt indviklede og snørklede regler om, hvem der skal lede udvalgsarbejdet, bliver leder af dette udvalgs arbejde, men så håber jeg, at han virkelig vil tage fat og ikke alene være den hensynsfulde mand, der aldrig indkaldes til møde, så snart et eneste udvalgsmedlem ikke kan komme; så er det så rart, så bliver han fri. Det skal nok vise sig om 14 dage eller 3 uger, at så kniber det, og så bliver det dårligt arbejde, der udføres i udvalgene, for så skal det hele gå hurtigt.

Disse bemærkninger har jeg villet gøre for at understrege, at det er en forudsætning fra vor side, når vi går med til dette udvalg, at det bliver et arbejdsudvalg, og at vi får undersøgt, hvorledes det i virkeligheden ligger med lærlingeuddannelsen nu. Mesterlæren er en god uddannelsesform, det har vi altid sagt, og det tror jeg også, men spørgsmålet er bare: Er vi ved at falde i søvn på det, eller følger vi med? Ser vi efter, hvordan det udvikler sig? For mig står det således, at der i øjeblikket uddannes